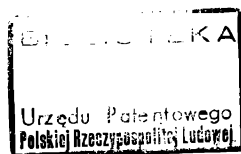


5 lipca 1932 r.

H04m 17/00

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 16198.

Kl. 21 a³ 80.

Telephon-Apparat-Fabrik E. Zwietusch & Co. G. m. b. H.
(Berlin-Charlottenburg, Niemcy).

**Automat telefoniczny, działający po wrzuceniu monety,
zastosowany do urządzeń z wybieraczami.**

Zgłoszono 13 marca 1930 r.

Udzielono 6 kwietnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 30 maja 1929 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia, nie pozwalającego na nieprawidłowe korzystanie z automatu telefonicznego. W wielu automatach telefonicznych wskutek zawieszenia słuchawki na haku przełącznikowym zostaje przerwany nie tylko przewód do centrali, lecz również i spowodowany dalszy bieg monety, zatrzymanej w położeniu pośrednim. Jeśliby zatem rozmawiający rozłączył połączenie, dokonane przez wybieracz, jednakże bez zawieszenia słuchawki, wówczas miałby możliwość dokonania następnego połączenia bez wrzucenia następnej monety. Jest to bardzo łatwe do uskutecznienia nawet bez działania na aparat przerwą. Wystarczy wyciągnąć nie-

co tarczę cyfrową i przytrzymać ją przez dłuższy czas w tem położeniu. Wskutek otwartego kontaktu impulsów przerwany zostaje obwód z centralą, wybieracze zaś powracają do swych położeni wyjściowych. Rozmawiający pozwala tarczy cyfrowej powrócić z powrotem do położenia zerowego; wtedy bowiem powstanie stan początkowy, to znaczy, taki stan, jaki istnieje, gdy słuchawka jest zdjęta, a moneta wrzucona.

Powyższa możliwość oszustwa istnieje nie tylko w aparatach, podobnych do aparatu, przedstawionego jako przykład wykonania, lecz również i w aparatach, w których inkasowanie monety odbywa się do-

piero przy końcu rozmowy zapomocą elektromagnesu kasowego, jeśli niema w centrali specjalnych urządzeń do zbierania impulsów prądu, które dopóty zatrzymują impuls cyfrowy, dopóki elektromagnes kasowy nie zareaguje.

Wynalazek niniejszy ma zastosowanie do znanego urządzenia, które jest już używane do innych celów w automatach telefonicznych, działających po wrzuceniu monety. Tarcza cyfrowa w taki sposób rozrządza urządzeniem, liczącem liczbę wysłanych seryj impulsów, że po ukończeniu wybieraniu następne wybieranie jest uniemożliwione dopóty, dopóki wskutek powieszenia słuchawki na haku wyłącznikowym wszystkie części aparatu nie zostaną sprowadzone do położenia początkowego.

Wynalazek jest opisany w związku z przykładami jego wykonania, przedstawionymi na rysunkach.

Fig. 1 przedstawia schematycznie konstrukcję aparatu, fig. 2 — urządzenie, rozrządzane tarczą cyfrową, fig. 3 — schemat połączenia automatu telefonicznego, działającego po wrzuceniu monety.

Aparat, przedstawiony na fig. 1, nie zwraca wrzuconych monet w przypadku nieuskkutecznienia rozmowy. Należy jednak zaznaczyć, że wynalazek nie jest ograniczony do tego tylko rodzaju aparatów, lecz może być również zastosowany i w aparatach z elektromagnesami kasowymi, w których w przypadku nieuskkutecznionej rozmowy rozmawiający ma możność odzyskać wrzuconą uprzednio monetę. Fig. 1 uwiadcza telefon w położeniu spoczynku, to znaczy, przy opuszczonym haku przełącznikowym, gdy moneta nie została jeszcze wrzucona. Linją punktowaną oznaczono stan, gdy moneta została wrzucona, a hak przełącznikowy podniesiony. Cyfra 1 oznacza kanał monetowy, prowadzący do zbiornika monet 3. Po obciążeniu haka przełącznikowego 4 dźwignia 9, będąca pod działaniem sprężyny 10, przechyla się wokoło

punktu obrotu 11 do położenia, oznaczonego linią kreskowaną.

Wrzuconą monetę 2 zatrzymuje dźwignia 9 w położeniu, oznaczonym na rysunku. W tem położeniu dźwignia działa na kontakt 12, który zwiera kontakt impulsów 28, co widać z fig. 3. Zatem w celu nastawienia wybieracza rozmawiający musi wrzucić monetę.

Po ponownem odciażeniu haka przełącznikowego 4 dźwignia 9 zwalnia monetę 2, która wpada do zbiornika 3. Hak przełącznikowy 4, mogący obracać się około punktu 8, znajduje się pod działaniem sprężyny 7. Hak przełącznikowy 4 uruchamia w znany sposób kontakt 13 zapomocą trzpienia 14. Dzięki zderzakowi 5 i zapomocą haka przełącznikowego 4, jak pokazano na fig. 2, urządzenie, rozrządzane tarczą cyfrową, a liczące liczbę wysłanych seryj impulsów prądu, zostaje doprowadzane do położenia spoczynkowego. Przy każdorazowym pokręcaniu tarczy cyfrowej 15 do oporka 16 przełączające koło zapadkowe 21, będące pod działaniem sprężyny spiralnej 22, a popychane zapomocą zapadki 17, będącej pod działaniem sprężyny spiralnej 18, zostaje pokręcone o jeden skok w kierunku strzałki. Zapomocą zapadki 6, mogącej obracać się dokoła punktu 29, a znajdującej się pod działaniem sprężyny 30, koło przełączające 21 zostaje zatrzymywane po każdym ruchu tarczy 15. Koło przełączające 21 posiada zęby. Koło to powinno np. po czterech ruchach przełączania uruchomić kontakt 24, to znaczy, gdy tarcza cyfrowa zostanie po raz piąty pokręcona, wówczas kontakt 24 winien być zamknięty, a zatem, jak pokazano na fig. 3, kontakt impulsów 28 winien być wtedy zwarty. Zamiast elektrycznego zamykania kontaktu impulsów 28 możnaby było również uskkutecznić zamykanie mechaniczne, które uniemożliwiałoby dalsze uruchomienie tarczy cyfrowej. Po opuszczeniu haka przełącznikowego 4 dźwignia 6 zostaje wy-

chylona, wskutek czego koło przełączające 21 porusza się zpowrotem pod działaniem sprężyny 22 w kierunku przeciwnym ruchowi strzałki zegara aż do oporka 23. Poniżej zostanie pokrótce objaśnione działanie przedmiotu wynalazku przy pomocy schematu połączeń według fig. 3. Liczba 25 oznacza mikrofon, liczba 27 — słuchawkę, liczba 26 — cewkę indukcyjną. W celu umożliwienia wybierania, kontakt 12 musi być otwarty po podniesieniu się haka przełącznikowego i po wrzuceniu monety. Po wystąpieniu pewnej liczby seryj impulsów, niezbędnej do dokonania płatnego połączenia, należy jeszcze raz pokręcić tarczę cyfrową; wówczas kontakt 24 zostaje zwarty i rozmawiający nie może już rozłączyć przewodu z centralą np. zapomocą otwarcia kontaktu impulsów 28. Jest on zatem zmuszony do podniesienia haka przełącznikowego, to jest do zdjęcia z niego słuchawki, dzięki czemu osiąga się zamierzony cel, to jest moneta wpada do zbiornika 3.

Zastrzeżenie patentowe.

Automat telefoniczny, działający po wrzuceniu monety, zastosowany do urządzeń z wybieraczami, w którym monety do czasu ukończenia rozmowy są utrzymywane w położeniu pośrednim, znamieny tem, że, zapomocą urządzenia przełącznikowego, przełączanego o jeden skok zapomocą tarczy numerowej przy każdej serii impulsów, po pewnej liczbie skoków łączeniowych, równej lub większej od liczby cyfr opłacanego połączenia, kontakt, zwiernający kontakt impulsowy, zostaje zamykany i może być otwierany jedynie wtedy, gdy wskutek zawieszenia słuchawki wszystkie narządy aparatu powrócą znów do położenia początkowego.

Telephon-Apparat-Fabrik
E. Zwietsch & Co. G. m. b. H.

Zastępca: M. Skrzykowski,
rzecznik patentowy.

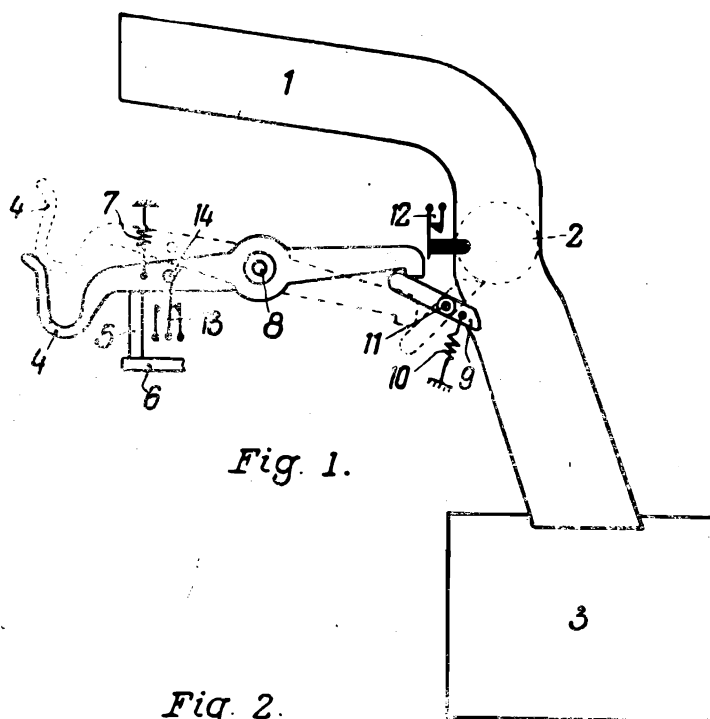


Fig. 2.

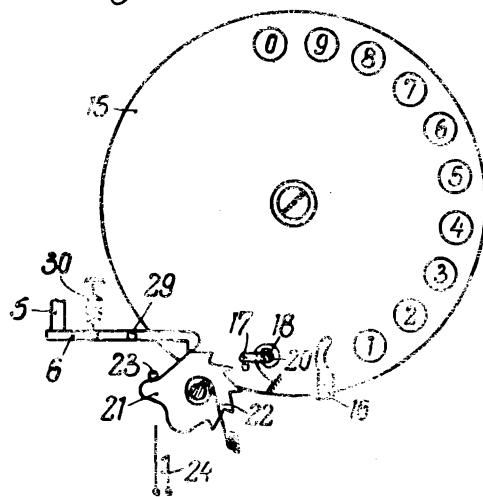


Fig. 3.

